

ugjerne, at jeg efter Udvalgets Ønske gik til at nævne de Paragrapher, med Hensyn til hvilke det forekom mig at være saa indlysende, at de, der i det Hele vilde Næringsfrihedens Fremme, maatte være enige i, at det ikke gik an at nægte Indenrigsministeriet vedblivende at have den samme Ret, som nu haves; thi jeg beder vel bemærket, at det er det Æneste, hvorom der er Spørgsmaal. Der forlanges ikke fra Indenrigsministeriets Side Noget, der ikke haves, men det forlanger kun, at den Tilstand, der i den Henseende for Diebliffet bestaaer, vedbliver. Det maa atter erindres, at den langt overvejende Mængde af de Bevillinger, som nu ere nødvendige, ville falde bort. Det er umuligt at opgive Tallet, men jeg vil sige en 90 pCt. og maastee flere; de ville efter Lovens almindelige Regler blive overflødige. Det er i mange Henseender et Gode; og det er netop et af de Formaal, som skal naaes ved Loven. Nu bliver der et begrænset Antal tilbage; med Hensyn til disse Sager kan jeg ikke Andet end betragte den Fremstilling, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds giver af den Maade, hvorpaa disse Forhold behandles, for ligefrem at være en Caricatur. Det ligger jo i Forholdenes Natur, at ved mangfoldige af disse Sager, saa godt som ved dem Alle, foreligger ved Sagens Afgjørelse Erklæring fra de communale Autoriteter, paa Landet af Sogneforstanderskaberne og Amtsraadene, i Kjøbstæderne af de samlede Communalbestyrelser — jeg nævner ikke Kjøbenhavn, thi for Kjøbenhavn høres Borgerrepræsentantskabet ikke over enhver saadan Bevillings sag — men paa Landet og i Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn, der vil der næsten altid være en saadan Afgang for de communale Autoriteter til i Ordets videste Forstand at yttre sig om de indkomne Ansøgninger. Det er saaledes umuligt, at den Tilstand, som den ærede Rigsdagsmand vilde fremstille som en gjennemgaende, skulde kunne være sand. Naar man vil see de Bestemmelser igennem, med Hensyn til hvilke jeg har erklæret, at jeg netop i Næringsfrihedens egen Interesse maatte fastholde Bevillingsretten for Regjeringen, saa vil man jo finde, at det væsentlig dreier sig om § 2, dernæst om Af-

standsbestemmelserne, derefter om Bestemmelsen med Hensyn til Forening af forskellige Næringsveie.

Hvad § 2 angaaer, saa møde vi der først Fuldmyndigheden; skulde der ikke kunne gives en ikke Fuldmyndig Bevilling med Ret til at drive Næring? Dernæst møder den anden Bestemmelse, at den Paagjældendes Bø ikke er under Opbudss eller Fallitbehandling; hvorledes kunne dog de ærede Medlemmer, som have forlangt, at denne Bestemmelse i Almindelighed skulde falde bort, rimeligviis og billigviis have Noget imod, at det i de enkelte Tilfælde, hvor Creditorerne hicanere en Fallent, skulde kunne opnaaes ad Bevillingsveien? Derefter møde vi den tredje Bestemmelse, at den Paagjældende ikke ved Dom er blevet skyldig til Straf paa Gæren, eller til offentlig Arbejde, eller tiltalt for en Forbrydelse, som kan medføre saadanne Straffe, hvortil der knytter sig den Bestemmelse, som er vedtaget med Hensyn til § 9; hvorfor skulde dog ikke undtagelsesviis en enkelt Mand af dem, der ere domsfældte paa den her omhandlede Maade, som efter Lovens almindelige Regler udelukker Afgang til Næring, nu ikke kunne vinde Afgang dertil ad Bevillingsveien? Vi møde den fjerde Bestemmelse, som for Fremmede opstiller en almindelig Betingelse om 5 Aars Ophold her i Riget; det er en Bestemmelse, som i den Grad indskrænker den nuværende Afgang til at nedsætte sig her i Landet, at jeg maatte erklære det for aldeles usforsvarligt at have foreslaaet en saadan Bestemmelse, naar den ikke kunde mildnes i paakommende Tilfælde ad Bevillingsveien. For ikke at trætte det ærede Thing med at gjennemgaae altfor mange af disse Bestemmelser, vil jeg kun minde om, at den anden Række af Bestemmelser, nemlig §§ 27, 53 og 54, er Afstandsbestemmelser. Forholdet er jo nu, at ifølge Bevilling kan en Handelsmand, en Haandværker komme til at nedsætte sig nærmere ved Kjøbstaden end efter de Grændser, som her ere opstillede. Hvorfor skulle nu de, som i det Hele taget have været tilbøielige til endogsaa i denne Lov at faae disse Bestemmelser reent hævede, ville gjøre det